

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.275 van 16 september 1999

A. 86.585/XIII-1312

In zake : **HERENT** Léon,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît HAVET, advocaat,
place Abbé Renard 6
1420 Eigenbrakel,

tegen :

1. de gemeente Rixensart,

die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Alexis della FAILLE,
advocaat,
place de l'Hôtel de Ville 15-
16
1300 Waver,

2. het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn
Regering.

Tussenkomen partij :

VANDERLINDEN Yves,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François TULKENS, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 7 september 1999 door
Léon HERENT ingestelde vordering tot schorsing, volgens
de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van
de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning

die het college van burgemeester en schepenen van Rixensart op 17 juni 1999 afgegeven heeft aan Yves VANDERLINDEN, waarbij de plaatsing wordt toegestaan van een verplaatsbare blaashal op twee tennisvelden gelegen op een perceel in de rue Haute nr. 16, kadastraal bekend sectie E, nr. 257a te Rixensart;

Gezien het op 10 september 1999 ingediende verzoekschrift waarbij Yves VANDERLINDEN vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid;

Gelet op de beschikking van 8 september 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 13 september 1999 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. HAVET, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. A. della FAILLE, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt, en van Mr. Fr. TULKENS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Yves VANDERLINDEN exploiteert reeds zeven jaar onder de firma PARIVAL een tennisclub gelegen te Rixensart, rue Haute 16, die acht velden telt, op het perceel kadastraal bekend 1e afdeling, sectie E, nr. 257a.

2. Léon HERENT is eigenaar van een perceel dat grenst aan de tennisclub en dat een woonhuis en een tuin omvat; thans verhuurt hij dat goed.

3. Op 25 juli 1989 heeft Yves VANDERLINDEN een vergunning gekregen voor de oprichting van een opblaasbare structuur bestemd om twee bestaande tennisvelden te overdekken. Op 29 maart 1993 heeft hij een soortgelijke vergunning gekregen voor een opblaasbare structuur bestemd om drie bestaande tennisvelden te overdekken. Aan geen van beide vergunningen is uitvoering gegeven.

4. De stedenbouwkundige verordening van de gemeente Rixensart, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 20 juni 1994, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 juli 1994, neemt het stuk grond waarop de verschillende tennisvelden gelegen zijn op als een "gebied zowel bestemd voor gemeenschapsvoorzieningen als voor diensten", een gebied dat "de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en diensten opgenomen in het gewestplan, alsook belangrijke voorzieningen verspreid over het grondgebied van de gemeente" omvat.

5. Op 11 juni 1999 dient Yves VANDERLINDEN bij de gemeente Rixensart een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in voor het plaatsen van een verplaatsbare blaashal op twee tennisvelden.

6. Op 17 juni 1999 kent het college van burgemeester en schepenen de aangevraagde vergunning toe

"mits de verplaatsbare blaashal alleen wordt geplaatst in de periode van half september tot half april".

Die vergunning is de handeling waarvan verzoeker de vordering van tenuitvoerlegging vordert volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat Yves VANDERLINDEN bij een op 10 september 1999 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding ingesteld volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid; dat er grond is om dat verzoekschrift in te willigen;

Overwegende dat het Waals Gewest, dat niet heeft deelgenomen aan de betwiste handeling, vraagt buiten het geding te worden gesteld; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoekers advocaat betoogt dat de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning zijn cliënt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen, dat hij inzonderheid als volgt beschrijft :

" De constructie waarvan sprake is in de aanvraag bevindt zich op amper enkele meters van het stuk grond van de heer HERENT (5 tot 6 meter) (...).

Aangezien de constructie, die in de nabijheid van het stuk grond en van het huis van de heer HERENT zal worden opgetrokken, zeer omvangrijk is en uit bouwkundig oogpunt slechts van bedenkelijke (sic) kwaliteit is, zal zulks verzoeker een ernstig visueel nadeel berokkenen (...).

Hoewel enkele bomen verzoekers stuk grond scheiden van de plaats waar de betwiste blaashal moet worden opgetrokken die de tennisvelden zal overdekken (...), zal een grote, witgekleurde blaashal kennelijk duidelijk zichtbaar zijn vanuit de tuin van verzoekers

eigendom en zal die hem vast en zeker een zeer ernstig visueel en esthetisch nadeel berokkenen.

(...)

Aangezien de tuin ietwat helt en gezien de plaats waar de blaashal zal worden opgetrokken, zullen de verlichting ervan (die door het zeil zichtbaar zal zijn) en het lawaai van de ventilatoren en van de gebruikers van de velden (zeildoek zorgt voor een slechte akoestische isolatie) 's avonds rechtstreeks gericht zijn naar de hoofdvertrekken, wat de bewoners vele slapeloze nachten zal bezorgen.

(...) moeten de nadelen en ongemakken die verband houden met de exploitatie van de blaashal, te weten het lawaai (een toename van de gebruikers tijdens het seizoen wanneer tennis onder dak wordt gespeeld en enorme ventilatoren die warme lucht in de constructie pompen) en andere hinder (extra verkeer, ...) in het onderhavige geding in aanmerking worden genomen.

Opgemerkt dient te worden dat de terreinen thans weliswaar gebruikt worden en verzoeker nadeel berokkenen, doch dat ze niet gebruikt worden tussen 15 september en 15 april. De plaatsing van die blaashal zal zeer veel extra hinder berokkenen tijdens de periode waarin de bewoners van het huis recupereren van de ongemakken die ze tijdens het seizoen ondergaan.

(...)

Ten slotte moet het nadeel als moeilijk te herstellen worden beschouwd omdat de nietigverklaring van de vergunning zelden echt gevolgd wordt door het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat (...);

Overwegende dat uit de foto's en stukken gevoegd in het dossier blijkt dat de blaashal op meer dan 50 meter van verzoekers huis zal geplaatst worden; dat aan de rand van de tennisclub een dichte haag coniferen staat met een gemiddelde hoogte van 15 meter; dat de verplaatsbare blaashal hoogstens 10 meter hoog is; dat de ventilatie-installatie van de blaashal zo geplaatst zal worden dat de blaashal een "scherm" vormt ten opzichte van verzoekers huis;

Overwegende dat de huidige huurder van verzoekers huis ingestemd heeft met het plaatsen van de verplaatsbare blaashal;

Overwegende dat overeenkomstig de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van Rixensart, aangenomen in 1994, verzoekers stuk grond grenst aan een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en diensten;

Overwegende dat, gelet op het feit dat de te plaatsen blaashal verplaatsbaar is en de plaats in haar oorspronkelijke staat kan worden hersteld, het risico van een nadeel niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst ingediend door Yves VANDERLINDEN in het kort geding volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering, wordt buiten het geding gesteld.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen ten laste van verzoeker ten belope van 7.000 frank, en ten laste van de tussenkomen partij ten belope van 5.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op zestien september 1900 negenennegentig door :

de Hr. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.